

ПЕРІОДЪ II-й.

Той объема старата Исторія на Българитѣ, като започева отъ основаніето на тѣхното царство въ Мизія, при Аспаруха, до покръщеніето имъ при Бориса, 679—861 год.

§ 10. Аспарухъ, основатель на славено-българското царство въ Мизія, 679 год.

«Като са отдѣлили отъ своитѣ братья, Аспарухъ преминѣлъ Днѣпръ и Днѣстръ, и захванѣлъ тѣй нареченныя *онголъ* ⁽¹⁾, страна *многогѣрна*, която *лѣжи на сѣверъ отъ Дунава* (южната часть на днешна Бессарабія). Туй са случило въ десетата година на царуванъето Константина Погоната, именно въ 679 год. Като са закрѣпили тука между устіята на Днѣстръ, на Дунава и между Седмиградскитѣ гори, Аспарухъ, безъ да гледа малобройната си чета, стѣпва въ предѣлитѣ на Имперіята, подчинява на своята власть *седѣмтъ славенскы общины*, които мирно си живѣяли въ нейнитѣ предѣлы, и туря първото основаніе на българското царство ⁽²⁾.»

Кога и какъ е починѣлъ Аспарухъ, като свършилъ великыя и похвалный свой подвигъ, не са зна-

⁽¹⁾ Т. Е. *жгѣлъ*. споредъ старо-българското произношеніе *онголъ*, и Гърцитѣ византійскы тѣй го наричали — *ὄγγλον*, *ὄχλον*, пакъ и сегашното му име *буджакъ* на турскы сѣщото значеніе има.

⁽²⁾ Палаузовъ. «Вѣкъ болгарскаго царя Симеона,» стр. 2 и 3. — Тамъ четемъ подъ забѣлжка: че «за седѣмтъ славенскы племена, покорены отъ Българитѣ, еще не е толкозъ извѣстно. Нито отъ сказаніята на Теофана и Никифора, нито отъ другитѣ можешъ си поясни туй важно обстоятелство.» Но той пакъ доста ясно говори за него туку въ 96—98 стран.